

P6_TA(2005)0153

Finanšu tirgi

Eiropas Parlamenta rezolūcija par pašreizējo stāvokli ES finanšu tirgu integrēšanas jomā (2005/2026(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas pieņemtā finanšu pakalpojumu rīcības plāna (FPRP) (KOM(1999)0232) īstenošanu, it īpaši Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīvas 2003/71/EK par prospektu, kas jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību¹, Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvas 2003/6/EK par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu)², Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvas 2004/39/EK, kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem³, un Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 15. decembra Direktīvas 2004/109/EK par pārredzamības prasību saskaņošanu attiecībā uz informāciju par emitentiem, kuru vērtspapīri ir pieņemti tirdzniecībai regulētā tirgū⁴, īstenošanu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 21. janvāra Direktīvu 2001/107/EK⁵ un Direktīvu 2001/108/EK⁶, ar ko groza Padomes Direktīvu 85/611/EEK attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU)⁷,
- ņemot vērā Iestāžu uzraudzības grupas trešo ziņojumu par *Lamfalussy* procesa pārraudzību,
- ņemot vērā Komisijas 2004. gada maijā publicētos četru neatkarīgu ekspertu grupu ziņojumus par integrācijas pašreizējo stāvokli banku, apdrošināšanas, vērtspapīru un aktīvu pārvaldības sektoros, kā arī finanšu tirgus dalībnieku komentārus par šiem ziņojumiem,
- ņemot vērā 2002. gada 21. novembra rezolūciju par pienācīgas uzraudzības noteikumiem Eiropas Savienībā⁸,
- ņemot vērā 2004. gada 15. janvāra rezolūciju par drošības fondu un atvasināto instrumentu nākotni⁹,
- ņemot vērā 2004. gada 10. februāra rezolūciju par vērtēšanas aģentūru nozīmi un

---

¹ OV L 345, 31.12.2003., 64. lpp.

² OV L 96, 12.4.2003., 16. lpp.

³ OV L 145, 30.4.2004., 1. lpp.

⁴ OV L 390, 31.12.2004., 38. lpp.

⁵ OV L 41, 13.2.2002., 20. lpp.

⁶ OV L 41, 13.2.2002., 35. lpp.

⁷ OV L 375, 31.12.1985., 3. lpp.

⁸ OV C 25 E, 29.1.2004., 394. lpp.

⁹ OV C 92 E, 16.4.2004., 407. lpp.

metodēm¹,

- ņemot vērā Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejas (EVRK) ziņojumu par to “kuri pārraudzības instrumenti ES vērtspapīru tirgiem” ko pazīst ar nosaukumu “Himalaju” ziņojums,
  - ņemot vērā Reglamenta 45. pantu,
  - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A6-0087/2005),
- A. tā kā 1999. gada 11. maijā Komisija pieņēma FPRP ar mērķi palielināt investīcijas, izaugsmi un konkurētspēju, uzlabot drošību un stabilitāti, kā arī visām iesaistītajām pusēm nodrošināt pārredzamību un aizsardzību;
- B. tā kā pārrobežu darījumi, it īpaši attiecībā uz finanšu pakalpojumu sniegšanu individuāliem klientiem, ir fragmentāri un tos vēl joprojām apgrūtina juridiski šķēršļi un nodokļi, kultūras atšķirības un ļoti atšķirīgie dalībvalstu tiesību akti, it īpaši patērētāju aizsardzības jomā;
- C. tā kā ir skaidri jānosaka un jāapspriež turpmākais normatīvo un nenormatīvo aktu pieņemšanas apjoms ES līmenī un, apspriežoties ar visām attiecīgajām iesaistītajām pusēm, pilnībā ir jānovērtē šādas darbības ietekme uz ieinteresētajām pusēm, spēkā esošajām normām un iekšējā tirgus izveidi; tā kā ir jāievēro labāka regulējuma principi un jāveic izmaksu un guvumu analīze;
- D. tā kā regulējošajai un uzraudzības videi jānodrošina ietvars, kas veicina vienota finanšu pakalpojumu tirgus izveidi, kurā komercsabiedrības var darboties produktīvi un efektīvi; šāds ietvars jāpielieto un jāpastiprina neatlaidīgi neatkarīgi no dalībvalsts, kurā tiek veikta komercdarbība,
- E. tā kā *Lamfalussy* procesa mērķis ir nodrošināt augstu likumdošanas kvalitāti un elastību, ieviešanas un uzraudzības konsekvenci un institucionālo pārredzamību, kā arī augstus apspriežu standartus; tā kā ir rūpīgi jānovērtē šo mērķu sasniegšana, kopējā procesa politiskā un demokrātiskā atbildība un ieinteresēto pušu, kam nav likumdošanas tiesības, līdzdalība,

A. Vispārējās perspektīvas

1. atzīmē, ka FPRP ir uzskatāms par veiksmīgu likumdošanas procedūras jomā, jo no 42 pasākumiem 39 ir pieņemti; tomēr atzīmē, ka ir pārāgri izdarīt galīgo spriedumu, ņemot vērā, ka daudzi ieviešanas pasākumi vēl nav pieņemti, ieviešanas termiņi nav beigušies un valstiskā pārņemšana vēl nav notikusi; iesaka Komisijai pēc pārņemšanas pabeigšanas veikt pašreizējās FPRP efektivitātes pilnīgu un atklātu izvērtēšanu;
2. uzsver, ka galvenā nozīme FPRP veiksmīgā izpildē būs efektīvai pārņemšanai un īstenošanai, kā arī dalībvalstu uzraudzības darbību paplašinātai konverģencei; mudina Eiropas Savienības iestādes nodrošināt, lai *Lamfalussy* process efektīvi darbotos visos līmeņos, it īpaši, lai trešā līmeņa komitejas pildītu savus uzdevumus un lai ar ceturtā līmeņa īstenošanas procedūru palīdzību nodrošinātu ES normu precīzu un savlaicīgu

---

¹ OV C 97 E, 22.4.2004., 117. lpp.

pārņemšanu uz dalībvalstu tiesību aktiem;

3. iesaka lielāku politisko uzmanību veltīt spēkā esošo tiesību aktu īstenošanai un piemērošanai; lai nodrošinātu īstenošanas procesa demokrātisku rūpīgu pārbaudi, ir paredzējis rīkot regulārus dialogus, kuros piedalītos attiecīgā komiteja un atbilstīgās puses;
4. atgādina, ka tā tiesību apstrīdēt 2. līmeņa ieviešanas pasākumus atzīšana un attiecīgie nosacījumi EK līgumā bija priekšnosacījums, lai Eiropas Parlaments atbalstītu *Lamfalussy* procesu un tā paplašināšanu uz banku darbību, apdrošināšanu, pensiju fondiem un pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem sektoros, kā arī dažādu direktīvu klauzulām par darbības beigām;
5. uzskata, ka ir jāievēro Komisijas 2002. gada Labākas likumdošanas rīcības plānā (KOM(2002)0278) iekļautajiem labākas likumdošanas principi, it īpaši visos turpmākajos pasākumos, kas būs paredzēti noteiktu tirgus nepilnību novēršanai, ir jāiekļauj nepilnību novēršanas nelegislatīvo iespēju izmaksu-ieguvumu analīze;
6. uzskata, ka visu ieinteresēto pušu apspriedes ir ļoti nozīmīgas piemērotu tiesību aktu izstrādei, un aicina Komisiju tās paplašināt, iekļaujot oficiālu dialogu ar gan finanšu pakalpojumu nodrošinātāju, gan patērētāju asociāciju, tajā skaitā arī mazo akciju turētāju asociāciju, pārstāvjiem, sociālajiem partneriem un MVU (mazajiem un vidējiem uzņēmumiem);
7. izsaka nožēlu, ka trūkst patērētāju un lietotāju ieguldījuma attiecībā uz tiesību aktiem finanšu pakalpojumu jomā; lūdz Komisiju un dalībvalstis veicināt un atbalstīt patērētāju izpratnes veicināšanas programmas un izglītošanas iniciatīvas, kā arī veidot īpašas patērētāju iniciatīvas finanšu jomā; atgādina, cik nozīmīgs ir CESR vadītais apspriežu process un cik svarīgi ir iesaistīt patērētāju apvienību pārstāvjus, un mudina šīs ieinteresētās puses aktīvi iesaistīties šajā darbā, kā arī dot jūtamu ieguldījumu lēmumu pieņemšanā;
8. uzskata, ka finanšu integrācijai veltītai politikai un tiesību aktiem jābalstās uz galvenajiem principiem un mērķiem, līdzīgiem tiem, kādi ieteikti *Lamfalussy* un Vērtspapīru ekspertu grupas ziņojumos, tostarp, ka tiesību aktiem ir: jāsauglabā uzticība ES tirgiem un augsts saprātīgas uzraudzības līmenis, jāveicina sistemātiska stabilitāte, jānodrošina atbilstīgi patērētāju aizsardzības līmeņi, kas ir samērīgi ar iespējamā riska pakāpi, jāievēro subsidiaritātes un proporcionalitātes principi; jāveicina konkurētspēja; jānodrošina, ka tiesību normas ir iedarbības un ka tās iedrošina, nevis traucē novatorismam; ņem vērā Eiropas un plašāku starptautisko tirgu apjomus; jābalstās uz pierādījumiem un ir jāpakļauj regulāram ietekmes izvērtējumam; jāiedrošina; nenormatīvus risinājumus; jābūt balstītiem uz rūpīgu apspriešanu un šādas apspriešanas rezultātu pamatotu vērtējumu; jāsauglabā Eiropas tirgu starptautiskā konkurētspēja un efektīvi jāīsteno un jāpiemēro gan dalībvalstu, gan ES līmenī;
9. uzskata, ka, apsverot ES finanšu pakalpojumu noteikumu ietekmi uz ES finanšu uzņēmumu un centru konkurētspēju, ir jādomā pasaules mērogā, ņemot vērā to, ka finanšu tirgi darbojas pasaules mērogā un tiem ir nepieciešami starptautiski, nevis tikai ES līmeņa risinājumi;

B. Uzraudzības un regulējošā sistēma

10. atzīmē, ka dalībvalstu iestāžu uzraudzības darbību prakses konverģence ir galvenais priekšnoteikums efektīvai pārrobežu darbībai; uzskata, ka liela nozīme ir uzraudzības iestāžu savstarpējai sadarbībai un uzticībai, un aicina šīs iestādes stiprināt savstarpējo sadarbību;
11. norāda uz dalībvalstu pārņemšanas koordinācijas nozīmīgumu, tādējādi novēršot saskaņošanas sniegto ieguvumu zaudēšanu pārņemšanas posmā; atbalsta Komisijas iniciatīvu organizēt neformālas dalībvalstu darba sanāksmes par šo tēmu un ierosina šajā procesā iesaistīt tā attiecīgās komitejas pārstāvi; lūdz piegādāt ziņojumus par sanāksmju rezultātiem, lai būtu iespējams efektīvāk pielietot tās pirmtiesības *Lamfalussy* procedūrā noteiktajā kārtībā;
12. atzinīgi kā labu sākumu tālākām diskusijām vērtē tā saukto "Himalaju" ziņojumu, kuru apspriešanai izvirzījis Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteja (*CESR*), kā arī piekrīt vairākiem tās būtiskākajiem ieteikumiem, ka ir jāsaskaņo uzraudzības pilnvaras, atbildība un prakse, kas ir pakļautas parlamenta kontrolei; iesaka salīdzinošo novērtēšanu un uzraudzību uzticēt *CESR*, Eiropas Banku uzraugu komitejai (*CEBS*) un Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraugu komitejai (*CEIOPS*), uzlabot pastāvošo uzraudzības sistēmu, nodrošināt ciešu sadarbību starp tām un, kā svarīgāko, dalībvalstīm pieņemt atbilstīgas darba metodes un, nepieciešamības gadījumā, palielināt valsts uzraudzības sistēmai paredzēto finansējumu;
13. apzinās, ka dažādu valstu tradīciju un tiesisko sistēmu dēļ likumdošanas pilnvaru un sankciju sistēmu konverģenci panākt ir sarežģītāk, nekā uzraudzības konverģenci; tomēr aicina Komisiju kopīgi ar Finanšu pakalpojumu komiteju, Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteju (*EVRK*), Eiropas Banku uzraugu komiteju (*CEBS*) un Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraugu komiteju (*CEIOPS*) noskaidrot, kur atšķirības varētu izraisīt problēmas un varētu kavēt *FPRP* pasākumu īstenošanu;
14. aicina, lai nodrošinātu demokrātisko atbildību un Parlamentam *Lamfalussy* procedūras ietvaros ļautu pilnībā pielietot tā prerogatīvas, regulatora komitejām, kas ir atbildīgas ne tikai par vērtspapīriem, bet arī par banku darbību un apdrošināšanu, divreiz gadā informēt atbilstīgo Parlamenta komiteju, lai ziņotu par to aktivitātēm; aicina noteikt šo komiteju par oficiālo vēstuļu un citu dokumentu saņēmēju, kurus regulatoru komitejas sūta Komisijai un Padomei;
15. atbalsta pakāpenisku, brīvprātīgu, decentralizētu pieeju, lai standartizētu un nodrošinātu darba metožu konverģenci, ņemot vērā iespēju izveidot virkni Eiropas standartu, kas tirgus dalībniekiem Eiropas Savienība teritorijā nodrošinātu lielāku pārredzamību un drošību;
16. atzīmē, ka Eiropas finanšu tirgi ir ļoti dinamiski un ka Eiropas Savienībai īpaši ir jāreaģē uz Eiropas biržu koncentrāciju, kā arī uz galveno Eiropas banku un finanšu konglomerātu turpmāku apvienošanu, lai nodrošinātu atbilstīgu, efektīvu un saskaņotu uzraudzību; brīdina, ka gadījumā, ja netiks veikta šāda koordinēta uzraudzība, varētu rasties problēmas finanšu instrumentu tirgus efektīvai darbībai; šajā sakarībā vēlreiz atzīmē sarežģīto uzdevumu izveidot integrētu Eiropas Savienības uzraudzības sistēmu, kas atspoguļo nepieciešamību visām dalībvalstīm būt spējīgām uzņemties atbildību saskaņā ar savstarpējās atzīšanas principu, lai aizsargātu savu uzņēmumu un pilsoņu intereses, neatkarīgi no tā, kur viņi ir izvietoti;

17. mudina Eiropas iestādes veicināt konvergenci, pastāvīgi izvērtējot, vai sadarbības līmenis starp uzraudzības iestādēm ir pietiekams, kā arī varētu apsvērt iespēju Eiropas līmenī attīstīt kādu apvienotu uzraudzības formu, iekļaujot starp iespējamajiem variantiem iespēju Eiropas līmenī izveidot divu līmeņu uzraudzības sistēmu nozīmīgu pārrobežu darījumos iesaistītu tirgus dalībnieku uzraudzībai, neizkropļojot vienādos konkurences apstākļus pārrobežu un vietējiem tirgus dalībniekiem;
18. par ievērojamu soli uz priekšu uzskata jēdzienu par “vadošo” vai “konsolidējošo” uzraugu, kam ir piešķirtas pārrobežu pilnvaras, kā tas ir noteikts priekšlikumā direktīvai par prasību attiecībā uz sākumkapitālu (KOM(2004)0486); atbalsta atbilstīgu vadlīniju vai, laika gaitā vajadzības gadījumā noteikumus, kas paredz, uzraugi nodod viens otram pilnvaras pieņemt lēmumus, rezolūciju par konfliktiem un pēdējās instances lēmuma pieņemšanu; atzīmē, ka EVRK, *CEBS* vai *CEIOPS* starpniecība tajos gadījumos, kas ietilpst katras komitejas atbildības sfērā, varētu būt solis uz priekšu; piebilst, ka pārrobežu lietās šīs komitejas varētu darboties kā otrā līmeņa instance, saņemot tirgus dalībnieku sūdzības un zaudējumu atlīdzināšanas prasības strīdus gadījumos ar uzraugiem; lūdz Komisiju apsvērt iespēju sagatavot priekšlikumus, kas ļautu Eiropas Kopienas komitejām pildīt šos uzdevumus;
19. apzinoties to, ka dalībvalstu uzraugošām struktūrvienībām ir jāspēj organizēt sevi, lai izpildītu pilnvaras, kas tām uzticētas saskaņā ar Kopienas direktīvām un regulām, kā arī ar attiecīgo dalībvalstu tiesību aktiem, uzskata, ka ārkārtīgi svarīgi ir garantēt uzraudzības sistēmu politisko atbildību Eiropas Savienības un dalībvalstu līmenī; norāda uz parlamentārās pārbaudes un demokrātiskās kontroles nepilnībām, it īpaši attiecībā uz 3. līmenī uzsākto darbu, jo kompetenču pārceļšana uz Eiropas līmeni vai Eiropas koordinācijas struktūrās darbojošos uzraugu iniciatīvas varētu atstāt ievērojamu ietekmi uz vienoto tirgu; mudina visas 3. līmeņa komitejas vislielāko uzmanību pievērst tam, ka to veiktajiem pasākumiem ir nepieciešams nopietns juridiskais pamats, izvairoties no politiskiem jautājumiem un novēršot jebkādas pretrunas ar gaidāmo Kopienas tiesību aktu; ir paredzējis kompetentās komitejas līmenī regulāri organizēt oficiālas ekspertu uzklaušanās un debates ar Komisiju, Eiropas Centrālo banku, EVRK, *CEBS* un *CEIOPS*;
20. ir norūpējusies par to, kā nodrošināt politiskās un demokrātiskās atbildības un finansēšanas veidu pārredzamību, gadījumos, kad citas regulējošās struktūrvienības, piemēram, Starptautiskā grāmatvedības standartu padome, Starptautiskā revīzijas un garantijas standartu padome (SRGSP) vai Finanšu darbības speciālā komisija (FDSK) nodarbojas ar “tehniskajiem pasākumiem”, kas varētu ietekmēt ne vien tehnisko līmeni, bet skart arī nozīmīgus politikas principus, par kuriem ir jālemj politiskajā līmenī; ierosina ar darba grupas palīdzību uzturēt nepārtrauktu dialogu starp iestādēm, iesaistot tajā visas atbilstīgās struktūrvienības, lai izstrādātu procedūras lēmumu pieņemšanas procesam Eiropas līmenī gadījumos, kad ES būs pienākums veikt šādus ārējus pasākumus; uzskata, ka neatkarīgi no tā, kādu procedūru izvēlēties, tajā jāiekļauj Eiropas Parlaments un Padome, kuriem ir jābūt tiesībām noraidīt standartus, kas ir pretrunā ar Eiropas interesēm;
21. uzsver, cik svarīgi ir veidot un uzturēt ciešas saiknes ar atbilstīgiem kolēģiem ASV un citos svarīgos pasaules finanšu tirgos; mudina Komisiju, EVRK, *CEBS* un *CEIOPS* cieši koordinēt savus sakarus ar atbilstīgajām politiskajām un uzraudzības iestādēm, informēt un sniegt jaunākos datus atbildīgajai Parlamenta komitejai par šiem kontaktiem, kā arī

uzturēt dialogu par šiem sakariem ar visām ES ieinteresētajām pusēm; ir iecerējis pastiprināt kompetentās komitejas sakarus ar kolēģiem gan ASV Kongresā, gan citu valstu parlamentos;

C. *FPRP pārraudzība*

22. atzīmē, ka, izņemot likumdošanas iniciatīvas, kas vēl nav pieņemtas, piemēram, par sākumkapitāla prasību kredītiestādēm un ieguldījumu uzņēmumiem, pārapsūtināšanu, maksāspēju II, likumā noteikto revīziju, nelikumīgi iegūto līdzekļu legalizēšanu, maksājumu tiesisko sistēmu, mijieskaita operācijām un starpbanku norēķiniem, darbību uzņēmumu vadības un uzņēmējdarbības tiesību jomā, kā arī ievērojamo skaitu otrā līmeņa pasākumu, kas tiek gatavoti, Komisijai būtu jāiesniedz tikai mērķtiecīgi un rūpīgi motivēti un izvērtēti priekšlikumi kopā ar ietekmes novērtējumu un pamatojumu kāpēc izvirzīto mērķu sasniegšanai ir izvēlēti konkrētie juridiskie vai nejuridiskie līdzekļi;
23. norāda, ka dažas direktīvas pārklājas, kas varētu izraisīt pretrunīgām un divkāršām prasībām; atbalsta, lai (turpmākajos) tiesību aktos izmantotu funkcionālu uz risku balstītu pieeju, kas dažādu ražotāju līdzīgiem produktiem nodrošina līdzvērtīgus konkurences apstākļus; lūdz Komisiju, uzturēt atbilstīgajās Kopienas direktīvās iekļautās pārbaudes klauzulas, lai izvērtētu un nepieciešamības gadījumā pārstrādātu esošo instrumentu kopumu, it īpaši ja pastāv risks izkropļot konkurenci un/vai radīt nepilnības vai pat neatbilstību tiesību aktos; aicina Komisiju, izvērtējot FSAP vai gatavojot turpmākos priekšlikumus, nodrošināt, lai šajā nozarē pieņemtās horizontālās direktīvas saskanētu ar tām, kas regulē patērētāju tiesību aizsardzību;
24. iesaka izmantot tādas tiesību aktus, kas nodrošinātu taisnīgu konkurenci starp dažādiem pakalpojumu sniedzējiem un to izmantotajiem uzņēmējdarbības modeļiem, sistēmām, piegādes kanāliem un dažādajiem produktiem;
25. mudina Komisiju, ņemot vērā tās pašreiz veikto aktīvu pārvaldības Eiropā analīzi un dažādo aktīvu pārvaldības veidu neskaidrās robežas, apsvērt nepieciešamību pēc horizontālās regulācijas pieejas aktīvu pārvaldībai nevis jaunā, atsevišķā pilārā, bet lai aptvertu un saskaņotu attiecīgās finanšu instrumentu tirgu jomas, Kontaktkomiteju normatīvo un administratīvo aktu koordinācijai attiecībā uz PVKIU, papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūcijas un dzīvības apdrošināšanas direktīvas, lai izveidotu pareizi funkcionējošu, patiesi integrētu, drošu un globāli konkurētspējīgu vienotu aktīvu pārvaldības tirgu;
26. lūdz Komisiju izvērtēt daudzās dalībvalstu shēmas attiecībā uz riska kapitālu, it īpaši attiecībā uz novatoriskām iniciatīvām un sīkiem kredītiem; atbalsta priekšlikumu direktīvai par prasību attiecībā uz sākumkapitālu, lai nodrošinātu šādām shēmām atvieglotu režīmu; aicina attīstīt attiecīgus veicināšanas, uzraudzības un pret diskrimināciju vēršus pasākumus pārrobežu kapitāla veidošanai, ko iegulda pieredzējuši investori vai riska kapitāla fondi;
27. norāda, ka pašu kapitāls pašlaik strauji attīstās, un lūdz Komisiju pārraudzīt šī procesa attīstību, lai veicinātu tā ieguldījumu novatorismā un ekonomikas izaugsmē, kā arī lai vienlaicīgi novērtētu riskus, kas draud nepieredzējušiem investoriem, un uzlabotu pārredzamības prasības;
28. lūdz analizēt tās korporatīvās struktūras, kuras, kā pieredze rāda, var radīt ļoti lielu

finansiālu vai sistēmisku risku, un īpašu uzmanību veltīt ārzonu shēmām (tostarp tām, kas nepiemērotā veidā vai apstākļos izmanto īpašiem nolūkiem izveidotas privāti kontrolētas uzņēmēj sabiedrības);

29. uzsver konkurences politikas lomu Eiropas Savienības finanšu tirgu uzraudzībā un to darbības rādītāju uzlabošanā; mudina komisārus un iesaistītos direktorātus uz ciešu sadarbību un aicina tos jau savlaicīgi veikt pasākumus attiecībā uz iespējamo Eiropas biržu koncentrāciju;
30. mudina Komisiju risināt visas nozīmīgas nodokļu un administratīvo šķēršļu problēmas, kas Eiropas Savienībā traucē sniegt pārrobežu finanšu pakalpojumus, piemēram, *Giovannini* ziņojumos apskatītās problēmas, un, ievērojot dalībvalstu kompetenci šajā jomā, meklēt iespējas atcelt jebkurus diskriminējošus un konkurenci traucējošus nodokļu šķēršļus;
31. mudina dalībvalstis straujāk īstenot PKUI direktīvu¹ un izveidot integrētu iekšējo tirgu papildu pensiju fondu ieguldījumiem, lai palielinātu uzkrājējiem dotās iespējas un izvēli, ka arī lai viņi gūtu iespējami lielāku atdevi no ieguldījumiem, ņemot vērā, ka šīs sistēmas ir ļoti svarīgas Eiropas tirgu integrēšanā un to efektivitātes un likviditātes garantēšanā, un, ņemot vērā Eiropas Savienības iedzīvotāju novecošanu, palielinās to nozīme sociālā nodrošinājuma sistēmu ilgtspējības garantēšanā;
32. lūdz Komisiju atsaukties uz patstāvīgajiem ziņojumiem, ko pieņēma Eiropas Parlaments iepriekšējā sasaukuma laikā; ar interesi ņem vērā Starptautiskās Vērtspapīru komisiju organizācijas un EVRK centienus uzlabot kredītvērtējuma aģentūru pārredzamību un vadīšanu un, lai saskaņā ar direktīvas par prasību pēc sākumkapitāla 81. pantu izveidotu ES sistēmu ārējo kredīta vērtēšanas iestāžu atzīšanai, iesaka Komisijai vērtēt to konkurētspēju un iespējamus interešu konfliktus, aicina Komisiju par iegūtajiem datiem ziņot Parlamentam;
33. atzīmē neprasti straujo to aktīvu apjomu pieaugumu, kurus pārvalda, izmantojot drošības fondus un citus kolektīvo krājnoguldījumu veidus, ko neparedz PVKIU direktīva; atzīmē ASV Vērtspapīru un biržu komisijas ierosinājumus reģistrēt drošības fondu pārvaldniekus un/vai padomniekus, un mudina Komisiju iesniegt priekšlikumu par to, vai ES būtu jāveic šāda darbība;
34. atzīmē, cik svarīgi ir pārveidot un vienkāršot grāmatvedības un revīzijas standartus; uzsver, ka ne tikai revidentiem savā darbībā ir jāievēro ētikas normas un jāatbild par savu rīcību, bet arī investīciju bankām, advokātu birojiem un citiem, kas konsultē uzņēmumus par finanšu vadību un grāmatvedības praksi; cer, ka tiks turpināta Uzņēmumu vadības rīcības plāna (KOM(2003)0284) izstrāde; izsaka gandarījumu par uzņēmumu vadības nacionālo kodeksu saplūšanu, kas notiek pamatojoties uz “ievēro vai izskaidro” principu, izsaka gandarījumu par Eiropas Uzņēmumu vadības foruma izveidi;
35. pieprasa Komisijai nodrošināt vispusīgu pētījumu par individuāliem klientiem sniegtu finanšu pakalpojumiem, jo īpaši banku pakalpojumiem, dažādās dalībvalstīs, kas norādītu uz galvenajiem šķēršļiem konkurencei un tālākai integrācijai, tostarp kultūras un sociālās atšķirības, atzīst, ka zemais pārrobežu darījumu līmenis nenozīmē

---

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 3. jūnija Direktīva 2003/41/EK par papildpensijas kapitāla uzkrāšanas institūciju darbību un uzraudzību (OV L 235, 23.9.2003., 10. lpp.).

konkurences trūkumu valsts individuāliem klientiem sniegto pakalpojumu tirgos; tāpat atzīst dibināšanas tiesību nozīmīgumu, lai ļautu tirgus dalībniekiem aktīvi darboties daudzos dažādos valstu individuāliem klientiem sniegto pakalpojumu tirgos, pat, ja pārrobežu tirdzniecība ir ierobežota;

36. uzskata, ka dalībvalstīm ir senas un dažādas patērētāju aizsardzības tradīcijas; atzīmē, ka valdošā nostāja daļā finanšu pakalpojumu sfērā ir — pēc iespējas mazāk saskaņošanas, tomēr atsevišķi pakalpojumu sniedzēji, it īpaši banku iestādes, lai veicinātu vienādas konkurences apstākļus, aizstāv maksimālo saskaņošanu, tādēļ, ņemot vērā patērētāju un pakalpojumu sniedzēju intereses un Eiropas konkurētspēju pasaules līmenī, mudina Komisiju sarīkot diskusiju par ES finanšu pakalpojumu tirgus pamatstruktūru;
37. norāda ka interneta un elektronisko banku pakalpojumu attīstība var palielināt pieprasījumu pēc pārrobežu finanšu pakalpojumiem; aicina Komisiju novērtēt kā tiek īstenota un cik efektīva ir direktīva patēriņa finanšu pakalpojumu tālpārdošanu¹;
38. atzīmē, ka, neskatoties uz zemo pieprasījumu pēc pārrobežu finanšu pakalpojumiem, pastāv vērā ņemams atsevišķu starptautiski mobilu patērētāju grupu, kā pārrobežu strādnieki un izceļotāji, pieprasījums pēc tiem pazīstamiem finanšu pakalpojumiem; uzskata, ka saskaņā ar vienoto Eiropas Savienības 26. režīmu (kas ir līdzīgs, piemēram, Eiropas uzņēmuma statūtiem) šādām grupām un šādam mērķim izvēles iespēju var piedāvāt Eiropas līmeņa brīvprātīgās līdzdalības finanšu pakalpojumi; lūdz Komisiju novērtēt un izanalizēt šādu shēmu iespējamību;
39. apzinās, ka citām patērētāju grupām iespējamie ieguvumi vienotā finanšu pakalpojumu tirgū ir atkarīgi no ārvalstu un iekšējo tirgus dalībnieku darbības konkrēto valstu iekšējos tirgos; atzīmē, ka palielināta konkurence nedrīkst novest pie situācijas, ka izvēle notiek par labu visizdevīgākajiem patērētājiem; secina, ka finanšu pakalpojumiem jāpaliek pieejamiem par saprātīgu cenu visiem Eiropas Savienības pilsoņiem; lūdz Komisiju izvērtēt situāciju dalībvalstīs; Apzinās, ka citām patērētāju grupām iespējamie vienotā finanšu pakalpojumu tirgus sniegtie ieguvumi ir atkarīgi no ārvalstu un iekšzemes operatoru darbībām patērētāja mītnes zemes tirgos; atzīmē, ka pieaugušā konkurence nedrīkst izraisīt patērētāju finansiālu izslēgšanu; secina, ka pamata finanšu pakalpojumiem vajadzētu būt pieejamiem (svītrots) katram Eiropas pilsonim; lūdz Komisiju izvērtēt situāciju dalībvalstīs;

o

o o

40. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.

---

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīva 2002/65/EK par patēriņa finanšu pakalpojumu tālpārdošanu (OV L 271, 9.10.2002., 16. lpp.).